

går det også, at det provenu, man forventer, har baggrund i et uændret forbrug.

Der er altså ikke nogen som helst miljøforbedring i det her, idet man regner med, at danskerne køber nøjagtig lige så meget benzin, som de gør i dag, nemlig 2,6 milliarder l, og det skal de helst blive ved med. For hvis danskerne gjorde, som man miljømæssigt kunne argumentere for, nemlig nedsatte benzinforsbruget, ville der opstå store huller i statskassen.

Og går vi videre til et andet af de forslag i L 107, som jo også siges at have et miljøsigt, nemlig afgiften på affald, står der faktisk i bemærkningerne på side 21, at når man lægger denne afgift på affaldet, er det, fordi de mennesker, der får varme fra et affaldsforbrændingsanlæg, ellers ville få en fordel. Ja, tænk engang, den tanke, at der er nogle mennesker, som ville få en fordel ved ikke at blive udsat for en forøget skattebelastning; er jo lige til at få migræne af!

Problemet er bare, at miljøsigtet jo er ganske forfærdeligt, for det, der vil ske, er, at vi vil opleve en stigende sort eller alternativ deponering, nemlig at folk kører affaldet ud på landet og smider det bag hybenhækken eller hyldebærbusken ude på marken, hvilket vi har set stigende problemer med i takt med, at der er blevet indført afgifter på de her områder, plus at den tale, som miljøministeren jo holder ved alle festlige lejligheder om, at vi er det land i verden, der har den mindste deponering af affald og til gengæld en høj grad af afbrænding af affald, hvor vi laver fjernvarme og elektricitet ud af det, den tale kan miljøministeren godt rive over, for der er jo ikke længere nogen som helst fordel ved at afbrænde det affald, når man nu oven i købet skal betale en statsafgift.

Hvorfor skal man lægge en statsafgift på noget så godt og fornuftigt som at lave varme og elektricitet ud af vores affald frem for at køre tingene på lossepladsen? Jo, svaret er på side 21: Der er sandelig ikke nogen varmerforbrugere, der skal være så heldige, at de får en fordel af, at vi afbrænder deres affald og dermed laver varme til dem!

Endelig er der problemet med benzinen og grænsehandelen: De afgiftssatser, man bruger i bemærkningerne, og som vi får præsenteret, når vi stiller spørgsmål i udvalget og § 20-spørgsmål til skatteministeren, er jo altid baseret på nogle benzinerpriser i Tyskland og i Danmark, som er teoretiske. Og jeg har engang anbefalet, at man sendte en embedsmænd, som alligevel

skulle have en afspadseringsdag, ned til grænseområdet for at tjekke priserne på benzinstanderne i Sønderjylland og priserne på benzinstanderne i Nordtyskland, helt op til Flensburg og Kupfermühle. Det er nemlig dér, folk kører ned og allerede i dag opnår en besparelse på mellem 45 og 50 øre pr. liter benzin.

Men så siger man, jamen det er jo noget andet, for det er, fordi tankstationerne i Nordtyskland ligger i priskrig med hinanden, og sådan noget. Ja, men uanset forklaringen på priserne er det, forbrugeren interesserer sig for, jo ikke nogle teoretiske priser fastsat af de tyske energimyndigheder eller skattemyndigheder; det er den faktiske pris på standen, der interesserer publikum, og det publikum kan altså tjene penge ved at køre til Tyskland. Det opdagede man under storkonflikten. Da opdagede man, hvor mange penge der faktisk er at spare, og det gab vil blive gjort endnu større med det her forslag.

En sidste ting, jeg vil nævne vedrørende L 107, er, at det trækken pinen ud. For det er ligesom når man går til tandlæge: Jeg foretrækker, at tandlægen trækker tanden ud i ét hug. Og hvis man har et plaster siddende på et behåret mandeben, er det også bedst at trække plasket af i ét hug. Men det vil regeringen ikke, og derfor tager den lidt ad gangen over de næste par år. Og ud over at det så gør ondt hver gang og derved minder borgerne og virksomhederne om, at nu stiger skatterne og afgifterne, er der jo altså også det element i det, at virksomhederne generes ved, at de hele tiden skal lave deres regnskaber og deres pristabeller og alt muligt andet om. For der er millionomkostninger for virksomhederne ved, at de hver eneste gang skal lave deres prisblade og alt muligt andet om, og det er altså noget administrativt bøv, som er helt og aldeles unødvendigt.

Derfor kan vi ikke støtte lovforslag nr. L 107.

Så kommer vi til L 106, og det forslag har jeg jo været oppe at duellere med den socialdemokratiske ordfører om og gjort rede for, hvorfor vi synes, det er en dårlig ide at ændre disse kredittider: Det er et forslag, hvis praktiske virkning bliver, at man får nogle ekstra penge i statskassen, som de private forbrugere så til gengæld låner i banker og finansieringsinstitutter. For når man skal købe bil, har man så mange andre ting, man skal tage stilling til: Hvilken farve bilen skal have, hvor man skal købe den, hvilke leveringstider der er – nogle biler skal